

KAREL KOMÁREK: FARÁŘ V SRDCI EVROPY

Patra Jiřího Reinsberga, faráře od Týnského kostela v Praze, snad není nutné představovat. Byl to oblíbený kněz, který oslovil mnoho lidských srdcí. Četl jsem o něm velice hezký článek od Karla Komárka v našich biskupy zatracovaném Reportu v č. 3/2004. V Poutníku jej přetiskují s laskavým dovolením vydavatele Reportu pana Davida Rejla.

Když si s trochou poetické fantazie představíme, že uprostřed Evropy je naše země, uprostřed naší země Praha a uprostřed Prahy Staroměstské náměstí, snad si můžeme dovolit prohlásit, že Týnský chrám Panny Marie, jehož podobu si jistě každý vždycky dobře vybavíme, stojí právě v srdci Evropy. A že tudy přímo v srdci Evropy působil nedávno zesnulý velmi známý kněz P. Jiří Reinsberg, který se s jedinečnou vehemencí snažil o to, aby Týnský chrám nebyl jenom němá architektonická památka. Zemřel letos 6. ledna a možná i to je symbolické: v den Zjevení Páně odešel ten, který tak originálně tolika lidem pomohl zjevit Pána. Jiří Reinsberg sloužil v Týnském chrámu a v blízkém kostele sv. Havla více než čtyřicet let. Za tu dobu se stal dostatečně pověstnou figurkou (samozřejmě v dobrém slova smyslu) nejen pro věřící Pražany, ale taky pro mnoho návštěvníků hlavního města. Rád vzpomínám, jak jsem během studií pilně chodil do Týna nejen proto, že to bylo deset minut od fakulty, a že zdejší pořad bohoslužeb skvěle vyhovoval harmonogramu studentského života (ve všední den polední mše sv. zrovna mezi přednáškami, v neděli též devátá večerní pro případ pozdního návratu z vandru). Silným magnetem byly též svižně hrané písně ze starých českých kancionálů, gregoriánský chorál (nezapomenu, jak o Velikonocích celé shromáždění věřících, povzbuzované principálovým hlasem pana faráře, zpívalo „Victimae paschalis laudes“) a především osobnost P. Jiřího Reinsberga - svérázného kazatele i zpovědníka.

Reinsbergovy promluvy přitahovaly v první řadě svým humorem. Palba vtipných průpovědek v nich bývala tak prudká, že my v lavicích jsme někdy prostě nedokázali zadržet smích: „Jednou takhle udělují popelec a přijde jedna paní a omylem na mě vyplázla jazyk. Dodnes lituju, že jsem jí tam ten popel nenasypal ...“ Ale jako několikaletý pravidelný posluchač mohu odpovědně prohlásit, že ta vtipnost rozhodně nebyla samoučelná, že to byla jenom ozdobná vnější vrstva, která vždycky obsahovala jádro, a tím jádrem že byla pevná víra a moudrá nauka církve. Žádné libivé zlehčování a změkčování křesťanství: „Jak se to dnes krásně zdůvodňuje: rozhodla o svém mateřství! To je jako kdyby pilot vzal do letadla kamaráda a ve vzduchu by mu řekl: rozhodl jsem o svém pilotství, chci být parašutistou - a vyskočil by padákem z letadla a kamaráda by v letadle nechal ...“

Patra Jiří byl překvapivě nekonvenční, pokud šlo o vystupování, ale překvapivě seriózní, pokud šlo o obsah víry: „Dneska se už moc nepoužívá slovo hřích. Místo něj se říká problém. Takže my nemáme hříchy, ale problémy a brzo se budeme modlit: Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám naše problémy a přiveď nás do života věčného...“

A o tom, že nebyl pouhým bavičem a nedělal z kázání estrádu, svědčila též jazyková stránka jeho promluv. Když uváděl příklady ze života, zněla mu z úst ta nejlidovější pražská čeština, jakou známe od Jana Wericha. Dovedl do téhle „pražštiny“ i přetlumočit daný biblický příběh a nebyl v tom ani náznak posměšku. Ale jakmile se přiblížil k duchovní pointě, k jádru věci, přeladil najednou do vznešeného až mystického jazyka, který byl rovnocennou druhou stranou jeho kazatelské hřívnosti. Podobná rovnováha laskavého humoru a vysokých nároků byla pro otce Jiřího typická také při zpovědi. Jednou v létě mě při zpovědi vyslechl, k mému vyznání nic neřekl a jen se dlouze zadíval na špičky mých sandálů: „Mladíku, kdopak vám spravuje fousek?“ Přiznal jsem se, že maminka. „Tak za pokání si je po celý prázdniny budete spravovat sám!“ A hned začal recitovat formulí rozhřešení. Tim mi možná poprvé v životě naznačil souvislost všedních úkonů s řádným křesťanským životem.

Jindy mě zaujal tím, že místo obvyklé formulace „za pokání se pomodlíte...“ řekl vlnivě: „Tak co byste mohli udělat hezkyho? ...“ A mně konečně došlo, že modlitba uložená po zpovědi není žádný trest, že to je příležitost, abych teď místo věcí nepěkných, které jsem udělal před zpovědí, vykonal nějakou věc pěknou. Ani v takové příjemné atmosféře, kterou P. Jiří Reinsberg při zpovědi uměl vytvořit, jsem však nezažil žádné slevování z křesťanské morálky či překrucování Božího zákona, které se někdy provozuje z falešné obavy, aby církev svou přísností neodradila věřící. Když jsem se jednou u zpovědi začal trapně domáhat, aby jeden z mých „problémů“ nebyl považován za hřích, řekl otec Jiří tiše, ale jasně: „Jak myslíte. Ale k přijímání nemůžete!“ Co to bylo jiného než ozvěna Ježíšovy věty po eucharistické řeči: „I vy chcete odejít?“ Nechci nijak zveličovat nebo prohlašovat za zázračné jeho schopnosti, ale mohu při dobré paměti dosvědčit, že otec Jiří Reinsberg při zpovědi dokázal poznat a pojmenovat určitou chybu ještě dříve, než ji kajcínik vyznal. Že, řečeno jeho jazykem, viděl hříšníkovi až do žaludku. Podobně, jak se to někdy líčí v životopisech svatých zpovědníků. Nevím, jestli to byl zázrak, ale jistě to byl Boží dar.

A Boží dar byla i dlouhá doba jeho působení, která se zhruba kryla se čtyřiceti lety komunismu u nás. Po celou tu dobu stál pater Jiří Reinsberg na tomto strategickém místě, podivuhodně chráněn před vězením či odebráním tzv. „státního souhlasu“ ke kněžské službě, aby byl k dispozici věřícím i nevěřícím, a aby srdce Evropy, ovíjené ostatním drátem, nepřestalo pulsovát v Božím rytmu. Byl jedním z živých důkazů oné věty žalmu: „Hospodiní mate cesty bezbožníků.“ Často mluvil o Božím humoru a my mu teď přejeme, aby si ho užíval navěky.

LITERÁTSKÉ BRATRSTVO PŘI KOSTELE SV. JIŘÍ - pokračování článku**Stanovy Spolku literátů v Čermné**

Účel spolku: Účelem Spolku literátů v Čermné jest pěstování církevního zpěvu při službách Božích ve farním chrámu Páně sv. Jiří, místního patrona.

Řádní údové: Sbor literátů tvoří a doplňuje se z osadníků farních. Především povolaní žádá, aby toliko katolíci, muži zbožní, dobré pověsti a mravů, ušlechtilých do sboru literátů byli přijati, kteříž by jsouce sami ve zpěvu vycvičení, mohli zvukem hlasu svého zpěv lidu řídit a přítomným k pobožnosti povzbuzovali. Mimo zpěvu znalých osadníků mohou do spolku přistoupiti i jiní v základech hudby necvičení katolíci ač mají-li hlas a hudební sluch, kteříž nápomohou pravidelnému zpěvu cvičit se budou. Přístup ke spolku může i nezletilým povolen býti. Přijmutí jich však závisí na svolení zákonitě oprávněných zástupců a z volebnosti do výboru spolkového zůstanou vyloučení.

Z počtu údův vymazání bude ten:

- a) kdož by rozpustilý, se závadami náboženství katolického se nesrovnávající život vedl, aneb
- b) kdož by pro značné zanedbávání povinností spolkových napomínán byv, nenapravit se.

Správa sboru: Ta přísluší výboru, čili představeným. Sbor volí všechny představené ze středu svého absolutní většinou hlasů, pak-li nejméně dvě třetiny údů shromážděného bylo. Představení pak jsou následující:

a) **starosta**, jenž zastupuje veškeren sbor. Dorozuměv se s místním farářem, určí pokaždé den schůze výboru, neb i celého sboru. Ti kdož žádají, aby do sboru přijati byli, musejí se u ředitele podrobiti zkoušce ze zpěvu, co do způsobilosti hlasu, načež starosta učiní výboru celému návrh, aby přijati byli. Nové údy zapisuje do matriky spolkové a oznamuje úsudek výboru těm údům, kteříž měli pokárání neb i docela z počtu údův vyloučení byli. On též zastupovati má spolek oproti třetím osobám i oproti úřadům.

b) **náměstek** starostův zastupuje starostu v případě jeho zaneprázdnění.

c) **ředitel** určí pokaždé s místním farářem, co by se podle požadavků roku církevního a při obřadech posvátných zpívati mělo. Řídí veškeren kůr zpěváků, vyučuje ty, kdož nebyli ve zpěvu dosti vycvičení, odbývá se zpěváky předběžné zkoušky o těch písních, které mají těžší nápěvy a vůbec o vše se stará, co kůru se týká.

d) **dozorce** přihlíží k tomu, aby se zevnější pořádek v kůru zachoval, aby všichni v týdnu, kdež ve zpěvu se měli zúčastniti, skutečně se dostavili, aby konečně kancionály a jiné potřeby kůru zakoupeny byly.

e) **pokladník** spravuje jmění spolkové, vybírá platby sboru patřící, zapravuje potřebné vydání, vede účty a je výboru předkládá a má u sebe pokladnici spolkovou, za níž svým vlastním jměním ručí.

f) **účetník** dohlíží k veškerým příjmům a vydáním spolku, jichž oprávněnost společně s pokladníkem zkoumá, veškeré listiny na příjmy a vydání se vztahující spolu podepisuje a přísluší mu též právo dohlídky pokladnice spolkové.

g) **tři výborové a dva náhradníci.** Výborové se starostou volí se na rok, ředitel pak na dobu neurčitou, avšak delší.

Schůze výboru: O důležitých záležitostech spolkových bude projednáno ve schůzích výboru, jež se nejméně 4 krát za rok odbývati budou, a sice: na poslední neděli po sv. Duchu, na den sv. Štěpána, na neděli Devítíku a na první neděli po sv. Duchu. Aby uzavírání bylo platné, jest zapotřebí, aby 2/3 údů výboru přítomno bylo. Usnešení jeho se činí absolutní většinou. Údové výboru po uplynutí doby jejich úřadování vystupující, opět co takové voleni jsou. Účastenství na schůzích výborových zůstane na jeho údy omezeno. Při těchto schůzích dítí se bude přijímání nových spoluúdu, tamtéž budou spory mezi údy z poměru spolkového vzniklé konečně rozhodnuty, tam i v žalobách proti údům došlých pojednáno bylo. Spory vzniklé mezi výborem co takovým, nebo jeho jednotlivými údy a údy spolkovými konečnému rozhodnutí valné hromady se odkazují, v kterémžto případě, jakož i za jinými nutnými příčinami, lze svolati schůzi mimořádnou.

Valná hromada: Na den sv. Tří králů bude se každoročně valná schůze celého sboru odbývati, ku kterémuž všichni údové pozváni budou. V této schůzi budou se po stanovách voliti představení sboru, celoroční účty, příjmy a výdaje od pokladníka dříve výboru složené a zkoušené, nyní budou přečteny a bedlivě zkoumány, nepořádky vzniklé přerušeny a návrhy, co a jakoby se ve stanovách lépe vyložit, neb změnití mělo, předloženy. K platnému uzavírání valné schůze jest zapotřebí, aby nejméně polovice údů spolkových přítomno bylo a tito rozhodují nadpoloviční většinou hlasů. V případě, že by při usnešení valné hromady neb výboru nastala situace v rovnosti hlasů, rozhoduje hlas předsedy spolku. Usnešení ve valné hromadě učiněná pro všechny údy právně závazná jsou. Jak toho zákon žádá, bude valná hromada vždy zeměpanskému komisariátu ve lhůtě zákonní oznámena.

Povinnosti literátův: Povinnosti a závazky literátův jsou:

Mají se pokaždé v neděli a ve svátek čtvrt hodiny před počtím ranních a půl hodiny před počtím velkých služeb Božích v kůru jim vykázaném dostaviti a přiměřeně písně zpívati a sv. růženec se modliti. Po službách Božích, kdy lid ostatní se rozchází, vhodným zpěvem skončiti, písněmi obět mše sv. oslavovati, taktéž i při odpoledních službách dle možnosti církevními zpěvy řídit. V době adventní na úsvitě každého dne zpěvy rorátní zpívati.

O průvodech s Nejsvětější Svátostí, na křížové cestě, na sv. Marka, na Hromnice, na neděli Květnou a jindy kdykoliv slavný průvod při farním chrámu se koná, zúčastňovati se.

Před jitřní vánočního hodu Božího, pak ve středu, čtvrtek a v pátek pašijového týdne budou se zpívati hodinky jak v kancionálu obsaženy jsou. Zemřelé spoluúdy a na slušnou žádost i jiné nebožtíky vyprovodí ke hrobu, zpívajíce v domě i po cestě přiměřeně písně a budou přítomni mše sv., která za jejich duše se koná, zpívajíce vhodné truchlozpěvy.

Za ochránce spolku vyvolil si sbor sv. Václava, patrona českého. Výroční památka jeho se co možná nejslavněji vykoná. Následující den, aneb kdyby to neděle byla, tak pondělek budou slavné requiem slouženy za všechny v Pánu zemřelé spoluúdy.

Maticе spolku: Sboru literátův jest třeba i časného jmění k výdajům rozličným jako jsou zakoupení kancionálů, knih rorátních, zaopatření světla v času zimního, na zapravení requiem za jednotlivé a výroční za všechny v Pánu zesnulé spoluúdy spolku atd. Maticе sboru skládá se z darů od dobrodinců buď za živa poskytnutých nebo v závěti sboru odkázaných a z příspěvků, jež údové sboru odvádějí. Každý nový úd složí při zápisu svém do spolku 30 krejcarů rak. měny jednou pro vždy. Všechny peníze se do pokladnice uloží, v nížto se i jiné důležité spisy jako inventář na všechny věci bratrstvu přináležející uschovati mají. Kdyby spolek zrušen býti nebo sám se rozejíti měl, případně jmění spolkové ku farnímu chrámu sv. Jiří v Čermné. Změny stanov mohou jen valnou hromadou platnou se státi a jest jím, aby v platnost vejíti mohly schválení politického a biskupské konzistoře potřebí.

Údové podsmrtelnou: Mimo údy řádné mohou i mimořádní údové obojího pohlaví do spolku přijati býti, kteříž slují údové podsmrtelnou. Údové tito nemají výslovnou povinnost v kůru pěti. Při vstoupení do spolku zaplatí každý úd mimořádných 50 krejcarů r. m. zápisného a ročně v adventě 10 krejcarů. Každý úd podsmrtelnou jest povinován, aby při výročním requiem za zemřelé spoluúdy byl přítomen, a aby v Pánu zesnulé údy k hrobu vyprovodil. Za to jej v Pánu zesnulého všichni údové k hrobu doprovodí, v domě při výkropu, při průvodu a při requiem za zemřelé přiměřené písně a truchlozpěvy prozpěvovati povinni jsou.

Kancionál: Sbor literátův bude užívati při prozpěvování písní a žalmů jediné z kancionálu dědictvím Svatojánským vydaného. Jiných písní jen tehdaž bude užívati, když na žádost místního faráře i nápěv biskup. konzistoře schválení dosáhl.

Práva farářova: Farář má dohlídku na sbor literátův, on se stará, aby sbor dostal povinností své, aby stanov pilně šetřil, jmění spolkové zachoval a k předepsaným účelům obracel. Starosta jemu sdělí jména údu v řádných i mimořádných, těch co přijati žádají sdělí jemu prv než se schůzi výboru předloží a když přijati jsou, jemu oznámí i ty, kteříž vystoupili. Konečně k valné schůzi, jakož i k výboru jej pozve. Duchovnímu správci přísluší právo v každé schůzi o předmětech předložených mluvit, ku správě jmění dohlížeti a účty zkoušeti a schváliti. Když toho třeba, může jej zastupovati kaplan, kterého k tomu ustanoví.

Biskup nebo jeho náměstek má právo sbor visitovati. Zeměpanskému komisaři vyhrazuje se právo všem schůzím spolkovým předsedati a kdykoliv ve správu spolkovou nahlédnouti.

V Čermné, dne 31. srpna 1876

Jan Šeda v. r.,
farář

Josef Müller v. r.,
t.č. zástupce starosty
Z obecní kroniky zpracoval Vladimír Jansa

Výsledky „krabičkové sbírky“ v našem kostele

Konečně jsem se dostal k odeslání „krabičkové sbírky“, která proběhla v našem kostele od adventu 2003 do konce dubna 2004. Všechny věci byly odeslány do Charity sv. Anežky v Otrokovicích poštou. Sběrka byla odeslána ve 2 krabicích v pátek 27. srpna 2004. V krabicích bylo odesláno: 12 pouzder na brýle, 18 kompletních optic. brýlí, 15 párů optických skel, 3 obroučky a několik nožiček od brýlí, 7 slunečních brýlí, 1 krabice od bot vystřižených známek, 3 peněženky, 2 velké krabice knoflíků, 1 krabička špendlíků a jehel, 1 sáček zipů, 1 sáček krajkových lemůvek, 1 dámské hodinky, 1 pánské hodinky, 1 sáček broží, 1 sáček drobných hraček, 1 obálka odznaků, 1 sáček mincí, 1 obálka kalendářů, 1 krabička od kost. cukru pohlednic, 6 toalet. mýdel, 11 tužek a propisek, 4 sešity, 1 krabička telefon.

karet, 1 obrázek na zeď, 12 růženců a 925 Kč. Z peněz bylo uhrazeno poštovné 125 Kč a 800 Kč zasláno složenkou na konto misíi do Otrokovic.

Všem dárcům, kteří se podíleli na „krabičkové sbírce“ upřímně děkuji „Pán Bůh zaplat!“

I když v naší farnosti je silné cítění pro misie, přece jen někteří dárci nerespektují pokyny pro vystřihování známek, které jsou zpeněžovány. Výtěžek z prodeje známek slouží misíím v oblasti zdravotnictví, vzdělávání a k výživě nuzných lidí v misijních stanicích. Při podpoře misijního díla známkami vás prosím, abyste respektovali tyto připomínky:

1. Znamky **zásadně vystřihujte a nevytrhávejte** z obálky, neboť se lehce poškodí a ty musím vyhodit. Je to pro mě práce navíc, neboť známky musím ostříhat a prohlédnout.
2. Okolo známky **ponechte 1 cm okraj**. Stále se stává, že známky jsou tak špatně vystřižené, že je ostříženo zoubkování známky. Taková známka končí v koši.
3. Když vystřihujete známku musí být **zadní strana obálky odstřižená**, aby známka byla jen na jednom papíře. I to přidává práci, když musím druhou stranu obálky odstříhovat.
4. **Odlepené známky nenalepujte** opětovně na papír. Tím se stávají známky bezcenné a vyhazují se. Darujte je odlepené. Neotrhávejte známky nasucho. Taková známka je znehodnocená.
5. Pokud je **známka vytištěná** na dopisnici, obálce nebo pohlednici, nikdy ji nevystřihujte - tím je znehodnocujete. Darujte ji celou!
6. Pokud je známka orazítkovaná příležitostným razítkem (kde je nějaký text, obrázek, výroční datum, označena určitá příležitost ap.), tyto známky nevystřihujte, ale dejte obálku (obě strany), dopisnici či pohlednici celou.

Znamky musím i třídit a **tím, že budete respektovat tyto pokyny, usnadníte mi tím práci!** Děkuji Vám - V. Jansa

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 2.10.	Přechod Jeseníků – Skřítek - Ramzová Bližší informace Zdeněk Macháček 465 507 475	
Po 4.10. – 19.30 hod.	Turecko, Gruzie – cestopisná reportáž Aleše Kaliny a Ing. Zdeňka Krejčíka Sál lanškrounského zámku	
St 6.10. – 19.30 hod.	Galavečer operetních melodií a evergreenů – Komorní soubor „Nálady“ Sál lanškrounského zámku	
Ne 10.10. – 15.00 hod.	Zlatovláška - nedělní představení pro rodiče s dětmi Sál lanškrounského zámku	
Ne 10.10. – 18.00 hod.	Oděvní krajka – Milena Ficnerová Vernisáž výstavy Kulturní a informační centrum čp.30 v Jablonném nad Orlicí	
Út 12.10. – 19.30 hod.	Boeing – Boeing aneb létající snoubenky – klasická pařížská komedie Sál lanškrounského zámku	
8.-22.10. – 17.00 hod.	Dětský filmový festival – 4. ročník Sál kina v Jablonném nad Orlicí	
Po 18.10. – 19.30 hod.	170. abonentní koncert KPH – hudebně literární pořad Slovanské tance M. Kasík – klavír vzájemnou korespondenci A.Dvořáka a J.Brahmse čte herec Jan Štátný Sál lanškrounského zámku	
St 20.10. – 19.30 hod.	Ivo Jahelka – „Neznalost zákona neomlouvá“ Sál lanškrounského zámku	
22.-23.10.	Burza zimního vybavení Sál U Dubu v Jablonném nad Orlicí	
So 23.10. – 18.00 hod.	Charitativní koncert – křesťanská folková skupina „Ženáci“ Sál kina v Jablonném nad Orlicí	
Ne 24.10. – 15.00 hod.	Adoramus – koncert slovenského pěveckého sboru z Vráblí Kostel sv. Václava v Lanškrouně	
Út 26.10. – 19.30 hod.	Cést la vie – iluze na malém nádraží – koláž pohybu, zpěvu a hudby Sál lanškrounského zámku	

SOUSOŠÍ KALVÁRIE VE FARNÍM KOSTELE V DOLNÍ ČERMNÉ

Jako všechny památky z původního kostela, je i toto barokní sousoší kalvárie, které je umístěno naproti oltáři P. Marie Lurdské, velmi hezké a historicky cenné. Baroko se totiž snažilo znázorňovat vše v pohybu a tím symbolicky ukázat svým pozorovatelům ještě něco víc, než jen postavy. Ani Kristus, umírající na kříž, není bez pohybu. Jako by si ulehčoval své utrpení odlehčením své pravé nohy. Z jeho vzezření více než utrpení vyzařuje klid a vyrovnanost. Ačkoli má oči zavřeny, je ještě živ – jeho hlava ještě neklesla k rameni. Před momentem učinil svůj poslední pozemský úkol a teď se chystá říci: „Otče, do Tvých rukou odevzdávám svou duši.“

Před momentem totiž přenesl starost o svou matku svému nejvěrnějšímu apoštolu Janovi: „Matko hle – syn Tvůj.“ a slovy: „Synu hle – matka Tvá.“, předal svého milovaného apoštola Jana do ochrany své matky Panny Marie. Od té chvíle se opravdu Jan o Ježíšovu matku staral až do její smrti.

Můžeme si všimnout, že církev velmi často užívá tento motiv ve svých svatyních. Např. i v našem kostele, kde uprostřed pravostranních lavic vidíme druhé, lidovým umělcem provedené, sousoší kalvárie nad bývalou skříňkou na zpěvníky pro literátský sbor čermenský. Děje se tak proto, že církev v ukřižování Krista vidí nejen ono vítězství Boží nad hříchem lidí, ale také proto, že v tomto předání jednoho druhému zcela správně vidí předání církve pod ochranu Matky Boží. Ano, sv. Jan jako jediný z apoštolů zůstal s Kristem až do jeho smrti a tak vlastně pod křížem zastupoval celou církev.

Jakkoli muselo být ukřižování Krista ponižující a neskonale kruté, křesťané vždy víc než krutost tohoto okamžiku oslavují neskonale lásku, kterou v tuto chvíli Kristus tímto okamžikem ukázal. Přes všechnu bolest a samotu k uzoufání – vždyť i ke svému Otcovi volá: „Bože, Bože, proč jsi mne opustil?“ – vidí svou matku a domýšlí, co s ní bude, když zůstane sama. Tímto okamžikem ukazuje také ještě víc než před Pilátem, že je náš král a že má o své poddané starost i v nejtěžších chvílích života. Skrze svého apoštola Jana vidí svou církev a domýšlí její lidskou osamocenost v nepříznivém světě kolem ní. Tímto geniálním rozhodnutím, plynoucím z lásky která mnohonásobně převyšuje ono utrpení, dává církev do ochrany Matky Boží. Ani Panna Maria toto zaslíbení nikdy nezapomíná. Její starost o církev pozorujeme v průběhu dějin, nejvíce vždy v době nějakého ohrožení. Zvláště v poslední době, vlastně celé minulé století je prostoupeno její starostí o nás křesťany, vlastně o celé lidstvo.

Socha Panny Marie na naší kalvárii svými sepjatými rukama a pohledem vzhůru ukazuje, na koho a jak se máme obracet ve svých starostech. A Jan? Jako by připomínal Ježíšova slova, která pro svět zaznamenal ve svém evangeliu: „Zůstaňte v mé lásce. Budete-li zachovávat má přikázání, zůstanete v mé lásce (Jan 15.10).“

Jeden člověk mi kdysi řekl: „Tobě se nelíbí krev v televizi a přitom denně koukáš na ukřižovaného.“ Ano, dívám se na kříž, ale našťástí nevidím tu obrovskou, ďábelskou nenávisť, která určitě prostoupila celou Golgotu, ale vidím tu nekonečnou lásku, která všechnu zlobu převyšuje!

VDĚK

JSEM VDĚČNÝ ?

- ❖ za partnera, který noc co noc pokrčí přikrývky, protože není venku s někým jiným;
- ❖ za daně, které musím platit, protože to znamená, že mám stálé zaměstnání;
- ❖ za nepořádek, který musím uklízet po oslavě, protože to znamená, že jsem obklopený přáteli;
- ❖ za šaty, které jsou mi trochu těsné, protože to znamená, že mám dostatek jídla;
- ❖ za trávník, který je třeba kosit; za okna, která je třeba umývat, a za okapy, které je třeba opravovat, protože to znamená, že bydlím ve svém domě;
- ❖ za všechny stížnosti, které poslouchám na vládu, protože to znamená, že máme svobodu projevu;
- ❖ za volné parkovací místo, které je až na konci parkoviště, protože to znamená, že mohu chodit, a že mám i dopravní prostředek;
- ❖ za vysoký účet, který platím po večeři s blízkými, protože to znamená, že jsem šedý;
- ❖ za kopy prádla na žehlení, protože to znamená, že mám co nosit;
- ❖ za únavu a bolavé svaly na konci dne, protože to znamená, že jsem byl schopný těžce pracovat;
- ❖ za otravný budík, který musím ráno vypnout, protože to znamená, že jsem ještě naživu,

a konečně ...

- ❖ za to množství e-mailů, protože to znamená, že mám přátele, kteří na mne myslí.

PŘEJI VÁM DEN PLNÝ VDĚKU !!!

A ještě něco ...

Říká se, že člověk potřebuje jen 1 minutu na to, aby zjistil, že se mu nějaká osoba líbí, hodinu, aby ji správně odhadl, 1 den, aby ji začal mít rád či milovat, ale potřebuje celý život, aby na ni zapomněl.

Přátelství je v životě člověka velmi důležité! Pošli proto tato slova všem, na které nechceš zapomenout. Pokud to nikomu nepošleš, znamená to, že stále spěcháš, a že jsi na svoje přátele zapomněl (minimálně pro tuto chvíli).

Proto si pro ně najdi jednu volnou minutu, nebo je to, co právě děláš, důležitější....?

SVĚTCI V PRANOSTIKÁCH:

říjen

1. Fouká-li vítr na svatého Remigia od východu, bude teplý podzim.
2. Den Marie Orodovnice - první mrazíky.
3. Den svaté Terezičky nebývá bez vlašičky (nebo: bez slzičky).
4. Svatý František zahání do chýšek.
5. Na svatého Placida slunce ohně nevydá. Na svatého Placida zima teplo vystřídá.
8. O svaté Brigitě bývá mlha na úsvitě.
15. Po svaté Tereze mráz po střeších leze. Svatá Terezie zasazuje zemní okna.
16. Jaký den svatý Havel ukazuje, taková zima se objevuje. Sucho-li na svatého Havla, bude budoucí rok suchý.

- Svatý Havel stojí za to, jaké bude příští léto.
Svatý Havel teplý, svatý Marcel bílý.
Děšť na Havla - děšť na Vánoce.
Nalévá-li Havel, bude horké léto.
17. Svatá Hedvika odívá se do kožicha. Svatá Hedvika medu do řepy zamíchá.
 18. Do svatého Lukáše ruce volné měj, po svatém Lukáši za kožich dej.
 22. Svatá Voršila zimu posílá. Svatá Voršila jíní nasílá. Svatá Voršila a Kordula - větry pohnula. Když na Voršilu větr duje, tuhou zimu oznamuje. Když na Uršulu a Kordulu větry dují, po celou zimu nás navštěvují.
 28. Šimona a Judy - zima je všude, kožich sneste z půdy, tuhnou na poli hrudy. Po Šimoně a Judy naděj se sněha, nebo hrudy.

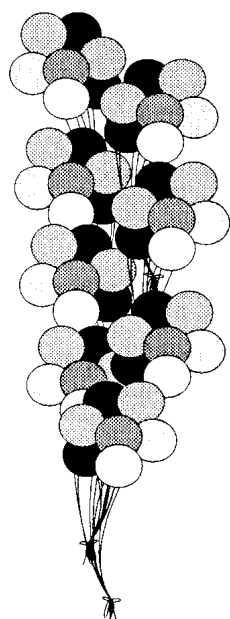
K zamyšlení:

Přejdeme-li bez zamyšlení kolem člověka, přehlédneme-li zdánlivě všední věc, neprožijeme-li s hlubokou upřímností okamžik, který se nás zdánlivě netýká, budme si jisti, že jsme ze života něco ztratili.

František Hrubín

SPOLEČENSKÁ KRONIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V říjnu 2004 oslaví :

86 let	pan Adolf Peichl	z Dolní Čermné
84 let	paní Marie Vacková	z Dolní Čermné
80 let	paní Anna Vašková	z Dolní Čermné
78 let	pan Antonín Filip	z Dolní Čermné
77 let	paní Magdalena Vávrová	z Dolní Čermné
75 let	paní Věra Šverclová	z Dolní Čermné
75 let	paní Anežka Uhrová	z Dolní Čermné
73 let	paní Věra Kašparová	z Dolní Čermné
72 let	paní Marie Filipová	z Dolní Čermné
71 let	paní Marie Zpěvákova	z Dolní Čermné
70 let	paní Alžběta Mačátová	z Dolní Čermné
70 let	paní Alena Matoušková	z Dolní Čermné
65 let	pan Jiří Nastoupil	z Dolní Čermné
60 let	paní Růžena Macháčková	z Dolní Čermné
60 let	paní MUDr. Ivana Klejmová	z Dolní Čermné
55 let	paní Anděla Matyášová	z Dolní Čermné
55 let	paní Jarmila Wissnerová	z Horní Čermné
50 let	paní Jaroslava Dušková	z Petrovic
79 let	paní Eliška Pomikálková	z Verměřovic
70 let	paní Marie Sršňová	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně
blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve :

v Dolní Čermné 29.8.2004 Anna Vávrová z Dolní Čermné

Rodičům Aničky rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

v Dolní Čermné 11.9.2004 pan René Budín z Havlíčkova Brodu

Panu Renému k jeho uvedení do křesťanského života blahopřeji a vyprošuji věrnost k daru křestního povolání.

Manželství před Bohem a před církví uzavřeli :

ve Verměřovicích 28.8.2004 Ing.Kamil Mikula z Verměřovic a Mgr.Marie Kaplanová z Jablonného n.Orl.

v Petrovicích 4.9.2004 Lukáš Štříteský z České Třebové a Renata Schlesingerová z Ústí n.Orl.

v Dolní Čermné 18.9.2004 Rudolf Valenta z Mistrovic a Radka Hamplová z Dolní Čermné

v Dolní Čermné 25.9.2004 René Budín z Havl.Brodu a Kateřina Müllerová, trvalým bytem v Praze

Všem novomanželům rád blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Otec Pavel

PRO DĚTI

Ahoj děti!

O RADOSTI A BOLESTI

Odpolední slunko zalévalo svými posledními teplými paprsky malou mezičku u cesty a dokončovalo to, co ještě zbývalo udělat, než nastane úplný podzim. Šípky se snažily zachytit co nejvíce z těchto paprsků, aby jejich barva byla opravdu sytě červená. Pavoučci spokojeně spřádali svoje sítě a sem tam přelétla i pavučinka ‚babího léta‘. Po cestě se pomaličku blížila malá skupinka lidí. Byla to babička s dětmi. Šly opravdu pomalu a u šípkového keře se na chvíli zastavily. Babička už byla stářím ohnutá a začaly ji bolet nohy. Navrhla dětem, aby si tady chvíli odpočinuly. Děti souhlasily a hned si posedaly do slunkem vyhřáté suché trávy. Když se usadila i babička, děti začaly prosit, aby jim něco vyprávěla. A to ona uměla moc dobře. Chvíli se zamyslela, zvedla hlavu k šípkovému keři a pousmála se. „Už vím, co si povíme, ale nejdříve se ještě podívejte pozorně na ten šípkový keř.“ Děti okukovaly šípky, větve a najednou někdo zvolal: „Jé babi, podívej, tady je květ a tamhle další.“ „No to je dobře, že jste na to přišly samy,“ usmívala se babička. „Někdy se na podzim stane, že sluníčko má moc velkou sílu, je teplo a příroda to trochu poplete. Pak znovu nasadí květy a ty pak rostou spolu se zrajícími šípkami na jednom keři. Ale teď už poslouchejte.“

V malém domečku pod keřem bydlela spokojená rodinka broučků. Měli se rádi a dobře hospodařili. Měli malého broučka, ten byl starší, a dvě maličké berušky, ještě miminka. Brouček byl takový zvědavý a neposedný, že se s ním maminka často zlobila. „Dej si říct, aby se ti něco nestalo,“ napomínávala Broučka. Ale jemu se moc poslouchat nechtělo. Také ho maminka upozorňovala, aby nelétal příliš vysoko nad domek a neproletoval mezi větvkami šípkového keře.

Jednoho dne bylo moc krásně. Sluníčko svítilo a když se Brouček probudil, ucítil nádhernou vůni. „Odkud se ta vůně line?“ uvažoval. Hned, jak viděl, že maminka má práci s beruškami a nevíšmá si ho, proklouzl dveřmi a už letěl nad chaloupkou a stoupal výš. Úplně zapomněl na to, co mu maminka říkala a letěl přímo nahoru za tou překrásnou vůní. Ještě výš a výš a najednou to uviděl. Šípkový keř celý rozkvetl a vůně vycházela právě z květů. Brouček úplně na okamžik zatajil dech. „To je krása, to jsem ještě nikdy

neviděl,“ šeptal v úžasu. „podívám se ještě blíž,“ rozhodl se. Vůně ho přitahovala a tak letěl jako omámený a ani si nevšiml slaboučkého vlákna od pavučiny, které mu stálo v cestě. Jenže ouha. Brouček se zachytil křídélkem za vlákno a rázem padal dolů. Hlava nehlava, nechápal, co se s ním děje, až ucítil náraz a pak už nic...

Brouček padal tak nešťastně, že hlavou narazil do větve a o trn si roztrhl křídélko. Takhle zůstal na větvičce hodnou chvíli. Měl ale štěstí, protože zrovna přilétal na návštěvu strýček ze sousedství a Broučka si všiml. Vzal ho do náruče a slétl s ním do chaloupky. Maminka se polekala a hned Broučka začala ošetřovat. Ovázala mu křídélko, ochladila bouli na hlavě a uložila Broučka do postýlky.

A Brouček stonal. Trvalo to ale dlouhé týdny, než se zase křídélko dalo do pořádku a Broučkovi se vrátila plná síla. Maminka už se na něho dávno nezlobila a když se poprvé Brouček dostal ven, léto už končilo a z překrásných květů vyrostly šípky, které právě dozrávaly. „Tak Broučku,“ povídá maminka, „příští týden se slétnou všichni naši sousedé a bude velká slavnost. Šípky už budou dozrálé a tak je budeme sklízet na zimu. Budeš moci vyletět nahoru, ale opatrně, a dívat se, jak se to dělá.“ Brouček už se nemohl dočkat.

Týden se překulil a nastal slavnostní den. Všichni siláci vzlétli vzhůru a vybrali pěkně zralý červený šípek. Pak společnou silou odlomili stopečku a už plod snášeli dolů před chaloupku. Broučkovi se to náramně líbilo a těšil se, že příště už bude také pomáhat. Po slavnosti nechali broučci ještě šípek trochu usušit než ho uložili do spíže. Celou zimu si pak z něho vařili výborný čaj.

Tak a to je konec pohádky, děti. Vidíte, Brouček prožíval radost i bolest. Všechno mělo v jeho životě svůj význam. Bez bolesti by si neuvědomil, že neposlušností ublížil nejen mamince, ale i sám sobě. A že k tomu, aby se něčeho dosáhlo, je třeba námahy. Je to jako v životě u nás lidí. Vy jste zatím ještě malí, život máte před sebou, ale napadá mne krásný příklad, který znáte i vy. Život Panny Marie. Ona vykvetla jako líbezný květ a plodem jejího života je přece Pán Ježíš. A víme také všichni,“ dodala babička, „že bez námahy a bolesti to ani tady nešlo...“

(Otazníček)

Pro starší:

Za pár dnů skončí září a začne měsíc říjen, měsíc, kdy bychom se měli snažit věnovat více času společné modlitbě růžence a obracet se k Panně Marii, neboť jí je tento měsíc zasvěcen. Modlitba růžence je pro nás velká posila a také zbraň v boji se zlem.

Obrázek zářícího srdce se šípkovými růžemi, trny a šípky má dnes hlubokou symboliku. Srdce - tedy láska je podstatou všeho, bez ní by nebylo nic. Je tedy i základem růžence. Modlitby, která má svá tajemství. Tajemství radostná, ta připomínají skrytý život Pána Ježíše - početí, narození v Betlémě, dětství a znázorňují je květy. Tajemství světla, v nichž rozjímáme nad některými zvláště významnými událostmi Ježíšova veřejného života. Ty v obrázku vystupují jako paprsky ze srdce. Láska, která se rozdávala druhým a vyzářovala na ně. Nesmírné utrpení, mučení a smrt připomínají tajemství bolestná, trny, které způsobují krvácející rány. A konečně tajemství slavná - zmrtvýchvstání a nanebevstoupení, plod toho krásného květu a výsledek přijatého kříže, znázorňují šípky.

Všechna tajemství budou nyní uvedena ve znění, jak se je modlíme, ale pro vás s úkolem doplnit chybějící slova. Doufám, že to nebude pro nikoho těžké a kdyby jste přece jen váhali, nahlédněte do 'modrého kancionálu' a své myšlenky si ověřte.

Ještě malá poznámka. Jen připomínám, že o tajemství světla doplnil Svatý Otec Jan Pavel II. modlitbu růžence již v říjnu 2002. Zdůraznil, že růženec má mariánský charakter, ale je modlitbou s Ježíšovým srdcem. Obsahuje v sobě hloubku celého poselství evangelia, jakoby ho shrnuje, proto by tam významná část Ježíšova života měla mít své místo.

Tajemství radostná

1. kterého jsi z ----- počala.
2. s kterým jsi ----- navštívila.
3. kterého jsi v ----- porodila.
4. kterého jsi v ----- obětovala.
5. kterého jsi v chrámě -----.

Tajemství světla

1. který byl pokřtěn v -----.
2. který zjevil v ----- svou božskou moc.
3. který hlásal ----- a vyzýval k pokání.
4. který na hoře ----- zjevil svou slávu.
5. který ustanovil -----.

Tajemství bolestná

1. který se pro nás ----- potil.
2. který byl pro nás -----.
3. který byl pro nás ----- korunován.
4. který pro nás nesl -----.
5. který byl pro nás -----.

Tajemství slavná

1. který z ----- vstal.
2. který na ----- vstoupil.
3. který ----- seslal.
4. který tě, ----- vzal.
5. který tě v nebi -----.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka.

Poznaly jste všechny houby na obrázku?

Tajenka zněla: Ať se vám daří VYUŽÍVAT NABITÉ ENERGIE VŽDY K PROKAZOVÁNÍ DOBRA.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

26. neděle v mezidobí
26. září 2004
40. týden / 2004

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

27. září - pondělí sv. Vincence z Paula, kněze
19.00 Dolní Čermná – za rodinu Mačátovu a Marii Faltejskovou
28. září - úterý
Slavnost Sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa, státní svátek ČR
7.30 Dolní Čermná – za Františka Severina, sestru a jejich rodiče
9.00 Verměřovice – za Václava Faltuse a rodiče
29. září - středa
Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
19.00 Dolní Čermná – za živou rodinu
30. září - čtvrtek
sv. Jeronýma, kněze a učitele církve
6.45 Dolní Čermná – za nemocnou osobu
19.00 Verměřovice – za rodinu Výprachtických a Moravcovu
1. října - pátek
první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
19.00 Dolní Čermná – za Vincence Řeháka
2. října - sobota
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvr. srdce P. Marie
památka svatých andělů strážných
19.00 Petrovice – za Růženu Duškovou a oboje rodiče

3. října - neděle – 27. neděle v mezidobí

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za rodinu Vávrovu a Cejnarovu
Verměřovice - 9.00 h. – za Josefa Mlynáře, syna Josefa a zemřelé z rodiny Stejskalovy
Mariánská Hora - 16.00 h. – za Marii a Františka Neugebauerovy

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. - do 18.55 h., v pátek od 15.30 h. – do 18.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. – do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
Dětské klubíčko	čtvrtek	30. 9.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	30. 9.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	1. 10.	dopoledne	Dolní Čermná
turistický pochod v Jeseníkách	pátek	1. 10.	15.00 – 18.30 h.	kostel Dolní Čermná
	sobota	2. 10.	blíže informace na plakátku	

Upozornění :

Od pondělí 4. října t.r. dochází ke změně času večerních bohoslužeb ve farním kostele v pondělí, ve středu a v pátek z 19.00 h. na 18.00 h. Sobotní mše svatá ve filiálních kostelech bude vždy v 17.00 h. Prosím počítejte s těmito změnami.

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Říjen 2004				Listopad 2004			
3.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30 p.Holečková281 16.00 Vránovi 18	1.11.	Po	Všichni svatí	18.00 Jansovi st. 7
10.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30 Filipovi 67 16.00 Jansovi ml. 7	7.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30 p. Venclová 402 10.30 Blažkovi 275
17.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30 Adamcovi 18 16.00 Režný 403	14.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30 Dvořákoví 406 10.30 Motlovi 11
24.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30 p. Krátký 73 16.00 Hejlovi 232	21.11.	Ne	Kristus Král – 34. neděle v mezidobí	7.30 p. Motlová 11 10.30 Macháčkovi 242
31.10.	Ne	31. neděle v mezidobí	7.30 p. Vávrová 264 16.00 Kunertovi 12	28.11.	Ne	1. neděle adventní	7.30 p. Matoušková 305 10.30 Severínovi 342

POUTNÍK, ŘÍJEN 2004

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: zdenek.kratky@seznam.cz

Uzávěrka příštího čísla je 17. října 2004, Poutník vyjde 31. října 2004

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.